

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มหาตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรของยามาเน(YAMANE) ที่ความเชื่อมั่นประมาณร้อยละ ๙๙% และมีความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม ๐.๕๕ ในการสุ่มหาตัวอย่างประชากรเพื่อการวิจัยนี้มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด ๑๑๓ โรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนได้ ๘ กลุ่มโรงเรียน โดยใช้การสุ่มหาตัวอย่างแบบกระจุก (cluster sampling) ตามกลุ่มโรงเรียนได้กลุ่มโรงเรียนที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนโรงเรียน ๑๒ โรงเรียน ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนศรีอยุธยา
๒. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
๓. โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
๔. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
๕. โรงเรียนทอวัง

๖. โรงเรียนสารวิทยา
๗. โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง
๘. โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา
๙. โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุปถัมภ์)
๑๐. โรงเรียนราชวินิตบางเขน
๑๑. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช
๑๒. โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

๒. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ จากโรงเรียนที่สุ่ม แล้วสุ่มหาห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒ ห้องเรียน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนละ ๗๕ คน รวมเป็น ๙๐๐ คน

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. รวบรวมรายการโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นรายการที่มีกลุ่มเป้าหมายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หรือวัยรุ่นเท่านั้น จากสถานีโทรทัศน์ทั้ง ๕ แห่งเพื่อเป็นข้อมูลในการสำรวจรายการ โดยเป็นรายการโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ซึ่งรายการโทรทัศน์ดังกล่าวมีจำนวนทั้งหมด ๑๕ รายการ (ดังภาคผนวก)

๒. นำรายชื่อรายการทั้ง ๑๕ รายการมาสร้างแบบสำรวจการรับชมของนักเรียน เพื่อที่จะนำผลการรับชมรายการที่เด็กส่วนใหญ่เคยชมเท่านั้นมาสร้างแบบสอบถาม โดยทำการสำรวจกับเด็กชั้นมัธยมศึกษา จำนวน ๑๖๐ คน จาก ๕ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา วิทยาไท
๒. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
๓. โรงเรียนเทพลীลา
๔. โรงเรียนกุนทรวิรุทธาราม

๓. สร้างแบบสอบถาม ๑ ชุด แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

๔. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านรายการโทรทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

๕. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนมัธยมวัดหัวลำโพงจำนวน ๕๐ คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของถ้อยคำ และการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างมากขึ้นและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและทำการปรับปรุงแก้ไข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบลำดับขั้นการจัดค่า (Rating Scale) และแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับการสำรวจรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบลำดับชั้นการจัดค่า โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบเป็นคะแนน ๖ ระดับ คือ

- ๕ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ชอบมากที่สุด
- ๔ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ชอบมาก
- ๓ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ชอบพอสมควร
- ๒ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ชอบน้อย
- ๑ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ชอบน้อยที่สุด
- ๐ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ไม่ชอบเลย

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- ๒.๑ ความต้องการด้านเนื้อหารายการ
- ๒.๒ ความต้องการด้านวิธีการนำเสนอ
- ๒.๓ ความต้องการด้านผู้ดำเนินรายการ
- ๒.๔ ความต้องการด้านเวลาเสนอ

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบลำดับชั้นการจัดค่า และแบบหลายตัวเลือก โดยในตอนที่ ๒.๑ และตอนที่ ๒.๒ เป็นแบบลำดับชั้นการจัดค่า ที่กำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบเป็นคะแนน ๖ ระดับ คือ

- ๕ หมายถึง ระดับความต้องการมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ระดับความต้องการมาก
- ๓ หมายถึง ระดับความต้องการปานกลาง
- ๒ หมายถึง ระดับความต้องการน้อย
- ๑ หมายถึง ระดับความต้องการน้อยที่สุด
- ๐ หมายถึง ไม่ต้องการ

ส่วนตอนที่ ๒.๓ และ ตอนที่ ๒.๔ เป็นแบบหลายตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากกรมสามัญศึกษา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นโรงเรียนที่สุ่มได้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๖ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเองเพื่อตอบข้อสงสัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงสามารถเก็บแบบสอบถามได้ครบทั้ง ๔๐๐ ชุด และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามครบแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าสถิติ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละ แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์โดยในขั้นตอนการวิเคราะห์ ข้อมูลนี้มีเกณฑ์การตัดสินคะแนนเฉลี่ยดังนี้คือ

แบบสอบถามตอนที่ ๒.๑ และตอนที่ ๒.๒ เกี่ยวกับความต้องการด้านเนื้อหาและความต้องการด้านวิธีการนำเสนอ

- ๕.๕๐-๕.๐๐ หมายถึง ระดับความต้องการมากที่สุด
- ๓.๕๐-๔.๕๙ หมายถึง ระดับความต้องการมาก
- ๒.๕๐-๓.๕๙ หมายถึง ระดับความต้องการปานกลาง
- ๑.๕๐-๒.๕๙ หมายถึง ระดับความต้องการน้อย
- ๑.๐๐-๑.๕๙ หมายถึง ระดับความต้องการน้อยมาก

การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง